

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. května 2016 senátě složeném s předsedkyně JUDr. Jiřiny Říhové a přísedících Věry Špětové a Jany Halwigerové, **t a k t o** :

Obžalovaný

A [REDACTED] Z [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Praze 6, bytem [REDACTED] [REDACTED], naposledy soukromý podnikatel,

j e v i n e n , ž e

1) v blíže nezjištěné době, nejméně od února 2009 do 9. 12. 2012 v Kladně, místě jejich bydliště v ulici [REDACTED] čp. [REDACTED], v bytě č. [REDACTED], psychicky a fyzicky týral poškozenou D [REDACTED] Z [REDACTED] tak, že ji slovně urážel, opakovaně bezdůvodně napadal několika ranami otevřenou dlaní do obličeje, hlavy, a to i v době, kdy byla těhotná, konkrétně v den svatby, dne 10. 7. 2009, kdy byla v 6 měsíci gravidity ji udeřil nejméně dvakrát do obličeje, dále v průběhu roku 2010 ji průběžně, až každodenně slovně a fyzicky napadal, konkrétně dne 27. 4. 2010 ji během cesty na obřad vítání občánků vyhrožoval fyzickou likvidací, dne 27. 10.

2010 ji opakovaně napadl několika ranami otevřenou dlaní do obličeje, v průběhu roku 2011 a 2012 ji opakovaně slovně urážel, fyzicky napadal, ponižoval, uváděl jí, že je hloupá, blbá a neschopná, zpochybňoval její postavení v zaměstnání, chtěl, aby se necítila dobře, kdy dne 9. 12. 2012 jí dal několik facek do obličeje otevřenou dlaní, v případě, že s obžalovaným nechtěla poškozená ze strachu mluvit, vyhrožoval, že půjde pro nůž a urázne jí prsty, požadoval po ní absolutní vědomost o jejím pohybu, zakazoval jí používat určitá slova, v několika případech jí zakazoval jít spát do doby, než jí to on sám dovolí, neustále jí zdůrazňoval, že má despekt k ženám, že žena je méně než pes, dále ji při jedné hádce děsil tím, že jí vyprávěl příběh muže, který v nedávné době polil svoji přítelkyni kyselinou, kterou znetvořil, tím jí vlastně udělal službu, ten, kdo ji bude mít rád znetvořenou, ji má rád doopravdy, obžalovaný se svého agresivního jednání dopouštěl před jejich nezletilou dcerou L [REDACTED] Z [REDACTED], nar. [REDACTED].

t e d y týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu,

2) v blíže nezjištěné době od června 2014 do 1. 1. 2015 v Kladně, v místě jejich bydliště, v ulici [REDACTED], v bytě [REDACTED], v psychicky a fyzicky týral svoji manželku D [REDACTED] Z [REDACTED] tak, že ji opakovaně slovně urážel, dále ji dne 12. 7. 2014 po návratu z dovolené fyzicky napadl několika fackami do obličeje, z důvodu, že ho poškozená rušila tím, že vybalovala věci z dovolené, a obžalovaný chtěl odpočívat, dne 19. 10. 2014 a 17. 11. 2014 opětovně došlo ke slovnímu napadení poškozené, dne 13. 12. 2014 ji obžalovaný opětovně bezdůvodně fyzicky napadl třemi fackami do obličeje, vše vyvrcholilo dne 1. 1. 2015, kdy ji bil přes hlavu, uši, ruce, útok trval několik minut, poškozená ho prosila, aby svého jednání zanechal, domnívala se, že ji zabije, po tomto napadení vyhledala lékařské ošetření a ze společného bydliště i s nezletilou dcerou odešla, obžalovaný se svého agresivního jednání dopouštěl před jejich nezletilou dcerou L [REDACTED] Z [REDACTED], nar. [REDACTED].

t e d y týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst.1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

v bodě 2) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst.1, 2 písm. d) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 1 a 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **15 (patnácti) měsíců**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se D ■ Z ■ bytem ■
■, ■ odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Po dokazování, provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení, vzal soud za prokázaný skutkový děj popsáný ve výroku rozsudku.

Obžalovaný A ■ Z ■ jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal.

Z účasti na skutkovém ději, který je popsán pod body ad 1 a ad 2 výroku rozsudku, byl obžalovaný usvědčován výpovědí svědkyně D ■ Z ■, která

učinila jedinou procesně použitelnou výpověď u hlavního líčení. Svědkyně uváděla, že byla tehdy těhotná a byla často unavená a mívali problémy ve vztahu. V té době, dá se říci, že se spíše jen hádali, bohužel došlo k tomu, že jí bývalý manžel několikrát udeřil, ale nepovažovala to, jak to má říci, nebrala to jako takovou újmu, aby to hlásila na policii nebo to nějak dále řešila. Ale bylo jí to nepříjemné a necítila se dobře. Je pravda, že v den svatby ji obžalovaný udeřil a je pravda, že ji omezoval doma v domácím prostředí, ale opět to nepovažovala za takovou újmu, aby to řešila přes policii. K dotazu proč od obžalovaného neodešla svědkyně uvedla, že byla těhotná a byla na obžalovaném ekonomicky závislá. Měli společný byt, byla na mateřské a rodičovské dovolené. Obžalovaný jí nenapadal každodenně, to určitě ne, vždy to byly nějaké epizody, ale každý den to nebylo, to by nikdy nevydržela. Už si přesně nepamatuje data, ale má deníčky, ve kterých si dělala poznámky o tom, že se něco děje. Dělala to proto, že nevěděla, jestli se to třeba nezhorší a nebude potřebovat opravdu nějaký záznam o tom, že se něco děje. Od určitého data si myslela, že se jedná ze strany obžalovaného o domácí násilí. Bylo to právě od vítání občánků. Hádali se většinou o víkend, nebylo to každý víkend, ale stupňovalo se to. Pokud se hádali, tak ona obžalovanému nenadávala. Pokud měl zpochybňovat její zaměstnání, tak ona předtím měla referentské místo, po rodičovské dovolené nastoupila na místo sekretářky, takže to bylo zřejmě i tím. Obžalovaný říkal, že je neschopná, že nic nedokázala. Pokud byla dotázána na to, aby vysvětlila, co mínila tím, že se necítila dobře, tak k tomu svědkyně uváděla, že to nedovede vysvětlit. Může dát třeba příklad, třeba 9. 12. 2012 jí měl dát obžalovaný několik facek do obličeje otevřenou dlaní. Je pravda, že jí vyhrožoval tím, že si půjde pro nůž a uřízne jí prsty. Když odcházel z místnosti, tak chtěl vědět, kam jde. Nevzpomene si, jaká slova nesměla říkat, byla to banální slova. Pokud uváděla, že nesměla jít spát, pokud to sám obžalovaný nedovolil, tak si pamatuje, že třeba seděla na gauči, chtělo se jí spát, byla unavená a nemohla odejít. Je pravda, že slyšela hodně často, že žena je méně než pes. Při hádce jí obžalovaný vyprávěl příběh muže, který polil svoji ženu kyselinou. Bylo to po nějaké takové hádce. Cítila z toho výhružku, že by mohl třeba něco takového udělat, ale výslovně to neřekl. Dcera se narodila 4. 10. 2009, většinou se věci neodehrávaly před dítětem, před dítětem se odehrávalo spíše to, že ji obžalovaný urážel, že se musela hlásit, kam jde a podobné věci. Asi jednou nebo dvakrát ji před dítětem udeřil, ale nebylo to pokaždé. Neumí vysvětlit, proč mezi dobou 9. 12. 2012 do června 2014, tedy po dobu dvou roků nebylo nic. Neví, proč

byla přestávka, bylo to určité zlepšení, ale neví proč. Je pravda, že v [REDACTED] ulici ji obžalovaný psychicky a fyzicky týral tím, že ji opakovaně slovně urážel. Je pravda, že po návratu z dovolené fyzicky napadl obžalovaný poškozenou několika fackami do obličeje s tím, že ho rušila tím, že vybalovala věci z dovolené. K opětovnému napadení poškozené ze strany obžalovaného došlo 13. 12. 2014 při pečení vánočního cukroví. Dostala facky prostě proto, že pekla vánoční cukroví. Pokud jde o 1. 1. 2015, tak předtím byla u svého otce, vrátila se a na Silvestra nebo tu noc po Silvestru, neví, proč se to stalo, ale prostě něco obžalovaného rozčílilo a to jí opravdu zbil. Bil jí přes uši, hlavu, ruce, útok trval několik minut. On neříkal, že ji zabije, to mu říkala ona, ať toho nechá, že ho jinak zabije. Měla strach, lékařské ošetření vyhledala, až když mohla. To bylo 5. 1. 2015, měla modřiny na rukou, jak si chránila hlavu. Ještě ten večer se rozhodla a i s dcerou se odstěhovala. Tam byly po tu dobu, než se s obžalovaným domluvila na tom, že je nechá v bytě a sám se odstěhuje. Tak se také stalo, bylo to asi 14 dnů poté, co odešly. 5. 1. 2015 byla na obžalovaném stále ekonomicky závislá, ale už měla takový strach, že musela odejít kvůli sobě i kvůli dítěti. K otci několikrát během těch let odešla na týden, ale obžalovaný ji vždycky přesvědčil, aby se vrátila k němu.

K dotazu státní zástupkyně svědkyně uváděla, že pokud jde o první skutek, tak se to dělo několikrát za rok, nebylo to tak často, psychicky jí obžalovaný týral častěji, bylo to několikrát měsíčně, nedokáže přesně říci. Během ponižování říkal většinou, že je neschopná, hloupá, někdy třeba že nezvládá péči o dítě. Cítila se špatně, byla unavená, protože se starala o malé dítě. Jeho jednání mělo špatný vliv na její psychický stav. Pokud jde o fyzické napadání, to nebylo tak často, šlo o několik případů. Pamatuje si ten den svatby, na vítání občánek a pak už přesně z hlavy neřekne. Pokud jí obžalovaný vyhrožoval tím, že jí uřízne prsty, toho se opravdu bála. Bála se, že ztratí kontrolu nad svým jednáním a že jí něco udělá. Myslela si o manželovi, že je vznětlivější, že mu stačí málo, aby se rozčílil. Pokud jí vyprávěl příběh s kyselinou, tak proto to bylo v nějaké hádce, ona si to vztáhla jako výhrůžku, že se jí může něco takového stát, třeba kdyby ho opustila kvůli někomu jinému, že by se jí mohl i pomstít. Ale nebylo to vyřčeno, to byla jenom její domněnka. Pokud jde o druhý bod v roce 2014, to bylo horší, protože pak už docházelo k neshodám každý víkend a ta atmosféra byla doma hodně napjatá. Psychické týrání nebylo úplně každý víkend, ale bylo častěji. Obžalovaný poukazoval

na její neschopnost, ráno jí vyčetl, že mu přinesla kafe, nebo nepřinesla kafe, ať udělala, co udělala, bylo to špatně. Takové drobnosti, které nic neznamenal, ale ve výsledku dokazovaly, jak je vlastně neschopná a hloupá. Pokud musela hlásit, kam jde, to bylo spíš v té poslední době, protože pak už hledal záminky, jak jí něco vyčítat. Když opouštěla místnost, tak chtěl vědět, kam jde. Když šla na toaletu, tak jí vyčítal, že před ním utíká na toaletu. Takové drobnosti, nebylo to tak strašné, aby to řešila. Doufala, že je to nějaké období, že to přejde a bude to zase vpořádku. Obžalovaný byl nemocný, měl problémy se zuby a to mělo velký vliv na jeho chování. Byl ve stresu, protože měl velké zdravotní problémy. Když je měl, choval se k ní špatně. Do deníčku si udělala vykřičník, kdy dostala facku. Místo aby spolu s obžalovaným žili, tak jí obžalovaný neustále jen něco vyčítal a hádal se s ní. Ona byla jen unavená, nechtěla to řešit. Dcera byla přítomna u pečení vánočního cukroví. Dceru to přestalo bavit, ona to chtěla dodělat a od obžalovaného dostala facku nebo dvě, právě kvůli pečení cukroví. Byla v kuchyni, obžalovaný přiběhl a rovnou jí ji natáhl. Praštil ji, udeřil ji otevřenou dlaní, jednou nebo dvakrát do tváře. Cítila se po tom špatně. Lékaře nevyhledala, toho vyhledala až potom posledním útokem, kdy jí bylo opravdu špatně a měla modřiny. Obžalovaný ji tloukl hlava nehlava, nebylo to do hlavy, ale rychlé údery do tváře. Dostala několikrát do uší, začalo jí hrozně zvonit v uších, tak se začala bát a začala si chránit hlavu rukama, ale on nepřestával, ani když ho prosila a dostala několik ran i do ruky, protože si chránila hlavu. Jak si chránila hlavu, tak se jí na rukou udělaly modřiny. Dcera byla přítomna hádce, kdy se vrátili z dovolené u vybalování a u vánočního pečení. Pokud jde o kontrolování jejího pohybu, kdy musela hlásit obžalovanému odchod z místnosti kam jde, tak nijak jinak jí obžalovaný nekontroloval, ani v zaměstnání. Podrobně se nikomu nesvěřovala, ale zmínila se kamarádkám C., V., H. a svému otci. Nyní bydlí sama s dcerou v bytě, který ještě je společný, její a obžalovaného. S obžalovaným komunikují jen o dceři a nemají s tím problém. V současné době je její psychický stav dobrý, přičítá to tomu, že má klid a mají doma pohodu. Obžalovaný se s dcerou stýká, mají dohodu uzavřenou před soudem a to probíhá bez problémů.

K dotazu obhájce obžalovaného svědkyně uváděla, že ani v době těhotenství si její ošetřující lékař nevšiml, že by s ní bylo něco v nepořádku, ošetřující lékař na ní nikdy neviděl žádné známky fyzického napadení. S kamarádkami se stýkat mohla, mohla navštěvovat svého otce, obžalovaný ji neomezoval v tom, jak má nakládat se

svými penězi. 5.1 vyhledala lékařské ošetření, ošetřující lékař si starších zranění na ní nevšiml. Ze strany obžalovaného to byla velká intenzita, obžalovaný má velkou sílu. Pokud jde o napadení nožem, obžalovaný šel z obýváku do kuchyně pro ten nůž, říkal jí, že je méně než pes. Vnímala to špatně.

Z popisu výpovědi poškozené D. Z. tak, jak ji učinila u hlavního líčení, je zcela zjevné, že vůči obžalovanému je usvědčující a líčí účast na obou částech skutkového děje ze strany obžalovaného tak, jak je to popsáno ve výroku rozsudku.

Soud neměl důvodu považovat výpověď svědkyně D. Z. tak, jak ji učinila u hlavního líčení za nevěrohodnou, ale naopak, byť byla v souladu s dalšími důkazy, které byly ve věci obžalovaného provedeny, za zcela věrohodnou.

Svědék J. D., otec poškozené, vypověděl, že dcera se mu svěřovala s tím, že se k ní obžalovaný hrubě chová. Rovněž ji měl fyzicky napadnout. Když za ním přijela, měla na tváři a na ruce pohmožděniny, dcera se obžalovaného bála, obávala se, že by ji mohl znovu napadnout. Obžalovaný se mu přiznával, že se k poškozené špatně chová.

Je zřejmé, že svědek J. D. potvrzoval násilnosti obžalovaného vůči poškozené tak, jak to poškozená vylíčila ve své výpovědi u hlavního líčení a jak je popsáno shora.

Svědkyně Mgr. L. V. v přípravném řízení i u hlavního líčení v podstatě shodně vypověděla, že se jí poškozená D. Z. svěřovala s tím, že jí obžalovaný během jejich soužití fyzicky napadá, poprvé se jí svěřila asi v roce 2012, obžalovaný ji měl fackovat. Měl ji napadat z malicherných důvodů. Po posledním napadení s ním měla poškozená ukončit soužití. Podle jejího názoru se poškozená obžalovaného bála. Říkala, že se mu postavit nemůže, kdyby se mu bránila, nedopadlo by to dobře, obžalovaný je mnohem silnější. Netroufla si mu facku vrátit. Jednání obžalovaného mělo být nepředvídatelné a rychlé, obžalovaný měl vybuchovat kvůli maličkostem, pak se měl poškozené omlouvat, že se takto chovat

již nebude. S poškozenou si telefonovali asi jedenkrát měsíčně, viděli se jedenkrát měsíčně.

Svědky K [REDACTED] H [REDACTED] shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení uváděly, že poškozenou zná ze střední školy. V roce 2014 se jí poškozená svěřila s tím, že se k ní obžalovaný špatně chová. Působila smířeně s tím, co se u nich doma děje. Vadilo jí, že se takto obžalovaný chová před dcerou.

Svědky H [REDACTED] C [REDACTED] H [REDACTED] v přípravném řízení i u hlavního líčení v podstatě vypověděly shodně, že si jí poškozená stěžovala na chování obžalovaného, měl jí dát facku na obličej, když upekla cukroví na vánoce, protože on nemá vánoce rád. Dále u ní viděla modřinu na ruce, měl jí dát tři facky. Ví o tom, že se poškozená s obžalovaným rozvedla.

Výpovědi svědků V [REDACTED], H [REDACTED] a C [REDACTED] H [REDACTED] svědčí o tom, že poškozená se svěřovala i svým přátelům a známým, že jednání obžalovaného není v normě, že obžalovaný se k ní hrubě chová a že ji dokonce fyzicky napadá. V podstatě svým přítelkyním líčila situaci tak, jak ji vylíčila u hlavního líčení a jak je popsáno shora.

Věrohodnost výpovědi poškozené tak, jak ji učinila u hlavního líčení, vyplývá i z lékařské zprávy o ošetření poškozené D [REDACTED] Z [REDACTED]. Z lékařské zprávy doktorky [REDACTED] soud zjistil, že poškozená vyhledala lékařské ošetření z důvodu napadení jinou osobou 1.1.2015. Bylo u ní zjištěno pohmoždění obou paží.

Lékařská zpráva tedy potvrzuje věrohodnost výpovědi poškozené pokud líčila události z 1.1.2015, kde uvedla, že obžalovaný ji fyzicky napadl a způsobil jí poranění na rukou, neboť si jimi kryla obličej.

Z rozsudku Okresního soudu v Kladně, ze dne 10.3.2015 sp. zn. 18C 1/2015 pak soud zjistil, že došlo k rozvodu manželství obžalovaného a poškozené. Odůvodnění rozsudku o rozvodu manželství je uvedeno, že příčiny rozvratu manželství spatřuje soud na straně obžalovaného, kdy problémy v manželství řešil nevhodným způsobem, zejména napadání manželky.

Uvedená skutečnost svědčí o tom, že nevhodné chování obžalovaného, hrubosti a násilnosti vůči poškozené, se řešily i v průběhu rozvodového řízení.

V neposlední řadě o věrohodnosti výpovědi poškozené u hlavního líčení svědčí znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychologie a výpověď znalkyně Mgr. Hübnerové, kterou učinila k písemně zpracovanému znaleckému posudku u hlavního líčení. Podle závěru znalkyně je obecná věrohodnost poškozené D. Z. zachována a kvalitní. Poškozená nemá sklony k patologické lhavosti. Podle znalkyně se jedná o ženu se syndromem týrané osoby, která je v jejím případě postižena její pasivní formou, nedostatečným uspokojováním životních potřeb spojenou s citovým týráním (nadáváním, strachem, panickou hrůzou). Znalkyně u hlavního líčení potvrdila, že D. Z. je poškozenou ženou se syndromem týrané osoby. Poškozená je i přes své vzdělání osobou velmi labilní, naivní, dětinská a to má velký vliv zejména na chování jejího okolí. Je třeba s ní jednat náležitým způsobem, což obžalovaný nečinil. Obžalovaný si musel být vědom už při tom, když si poškozenou bral, že se jedná o osobu s takovým osobnostním profilem, že pokud bude vyvíjet tlak, který on vyvíjel, už ten den kdy se brali, že ona bude reagovat způsobem, jakým reagovala a jak bylo zjištěno v předmětném trestním řízení. Obžalovaný je dominantnější osobou, kterou mohlo jednání poškozené iritovat a to vyvolávalo další a další konflikty. Poškozená je prostě strašně dětská, takže obžalovaný nemusel ani vyvinout nějak extrémní intenzitu, aby způsobil poškozené problémy a stresové poruchy.

Z popisu znaleckého posudku jeho závěru a výpovědi znalkyně Mgr. Hübnerové je zjevné, to co je popsáno shora, že soud může tyto důkazy považovat za důkazy, které svědčí o věrohodnosti výpovědi poškozené, tak jak ji učinila u hlavního líčení a že na základě takto věrohodné výpovědi poškozené může soud učinit závěry, které učinil shora, že poškozená usvědčuje obžalovaného z účasti na obou částech skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku a soud může obžalovaného uznat vinným z této účasti na nich.

Po zhodnocení všech shora popsaných skutečností tak soud učinil a dospěl k závěru, že obžalovaný A. Z. měl účast na obou částech skutkového

děje a ta mu byla zcela jednoznačně a nepochybně na základě shora popsaných skutečností prokázána. Pokud soud dospěl k tomuto závěru, musel dospět i k závěru, že obžalovaný v obou případech týral osobu blízkou, žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu. V prvním případě roky v druhém případě několik měsíců. Obžalovaný tak svým jednáním v obou případech naplnil znaky skutkových podstat zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d) trestního zákoníku.

Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zájmu společnosti na ochraně života, zdraví a zabezpečení řádného rodinného soužití, ve kterém se vychovávají a vyrůstají děti.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a výpovědi znalce u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil za stavu, kdy netrpěl ani netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Jeho osobnost je akcentovaná, emočně nevyvážená, impulzivní, s reaktivitou v zátěži. Rozpoznávací schopnosti byly v rozhodné době zachovány, ovládací pak sníženy částečně a to vlivem prostých afektů u akcentované osobnosti. Obžalovaný není nebezpečný pro společnost, léčebná opatření znalec nenavrhoval.

Uvedené závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a výpověď znalce, hodnotil soud tak, že obžalovaný se k trestné činnosti dopustil jako plně trestně odpovědný.

Při ukládání trestu obžalovanému přihlížel soud jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, nebyl nikdy postižen pro spáchání přestupku a o obžalovaném nebylo zjištěno vůbec nic závadného. Jako k významné polehčující okolnosti na straně obžalovaného přihlížel soud ke skutečnosti, že obžalovaný v podstatě, až na drobná poranění 1. 1. 2015, nezpůsobil poškozené za celou dobu, kdy trvala trestná činnost obžalovaného vážnější újmu na zdraví, způsoboval jí pouze újmu psychickou, tak jak to vyplynulo z výpovědi poškozené a závěru znalkyně z odvětví psychologie Mgr. Hübnerové. Uvedené skutečnosti stejně jako to, že poškozená za součinnosti svého zmocněnce zaslala soudu dne 23.3.2016 závěrečný návrh, který byl součástí omluvy z účasti na hlavním

líčení zmocněnce poškozené D. Z. ve kterém mimo jiné uvedla, že k nápravě obžalovaného a jejich vztahu v podstatě došlo již tím, že se poškozená s obžalovaným rozvedla a případný trest obžalovaného by dopadl nepřímo na jejich dceru. I výchovný trest by mohl negativně ovlivnit vztah otce k dceři, nebo k poškozené. S ohledem na to, že poškozená bude i nadále nucena komunikovat s obžalovaným ohledně dcery a jakékoliv zhoršení vztahu dcery s otcem dopadne prostřednictvím dcery i na samotnou poškozenou uvedla poškozená, že není v jejím zájmu, aby byl obžalovanému uložen jakýkoliv trest. Pokud soud vysloví odsuzujícím rozsudkem vinu obžalovaného, je podle poškozené dostatečné pro nápravu obžalovaného uznání viny a není nutné ukládat obžalovanému trest. Poškozená navrhla upuštění od potrestání obžalovaného.

Uvedené skutečnosti hodnotil soud nejen jako významné polehčující okolnosti na straně obžalovaného, ale hodnotil je i jako skutečnosti, které odůvodňují ve smyslu § 58 odst. 1a 3 trestního zákoníku možné uložení trestu v rámci snížené trestní sazby. Jsou to podle názoru soudu okolnosti případu, které podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku takový krok umožňují a soud ho proto užil. Uložil tedy obžalovanému trest v rámci snížené trestní sazby ve smyslu § 58 odst. 1 a 3 trestního zákoníku a to trest odnětí svobody ve výměře 10 (deseti) měsíců jako podmíněný se zkušební dobou na 15 (patnáct) měsíců. Tento trest, uložený v rámci snížené trestní sazby, podle názoru soudu dobře u obžalovaného bude splňovat účel trestu, zejména s přihlédnutím k vyjádření a návrhu poškozené D. Z. tak, jak je popsán shora a rodinou situaci obžalovaného, poškozené a jejich dcery. To i za situace, kdy přitěžující okolnosti na straně obžalovaného v podstatě žádné zjištěny nebyly, kromě toho, že obžalovaný protiprávní stav udržoval dlouhou dobu, což však jde i na vrub poškozené D. Z., neboť pokud s jednáním obžalovaného byla natolik nespokojená, že v něm spatřovala týrání své osoby, již daleko dříve než tomu učinila, mohla podniknout kroky, aby k závadovému jednání obžalovaného příslušné orgány zabránily. Navíc je nutné zkonstatovat, že poškozená s obžalovaným již nežije ve společné domácnosti, což znamená, že obžalovaný vůči poškozené se už nemůže dopouštět takového jednání, jako je popsáno v obou částech skutkového děje ve výroku rozsudku. Vztahy mezi obžalovaným a poškozenou se již upravily a soud je toho názoru, že by přísnější potrestání obžalovaného nebylo za této situace na místě.

Poškozená D. Z. byla odkázána se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení, neboť je zjišťování skutečné výše nároku poškozené na náhradu škody, by musel soud provádět další dokazování, které přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by jej protáhlo. To proto, že poškozená uplatnila nárok na náhradu škody, který odůvodnila jako náhrady svého zmocněnce – advokáta v částce 10.000 Kč. Náklady zmocněnce může poškozená v rámci trestního řízení uplatňovat, ale v rámci jiného institutu a to až po právní moci rozsudku. Zda poškozené vznikly jiné nároky na náhradu škody a zda jsou i součástí částky 10.000 Kč, jak poškozená škodu uplatnila, by musel soud právě provádět další dokazování, které přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by jej protáhlo.

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v

pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Odvolání nemohou podat ti, kdo se ho výslovně vzdali.

V Kladně dne 31. května 2016

JUDr. Jiřina Říhová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

